

22. april 2009

Letnik 6, številka 1

Osnovna šola
Franceta Prešerna
Kranj

Z odgovornostjo in spoštovanjem bomo naše poti tlakovali z znanjem.

KRIKEC

Za uvod

Pozdravljeni!

Tako doma kot tudi v šoli stalno poslušamo o podnebnih spremembah. Ob tem se eni počutimo nelagodno, drugi zaskrbljeno, eni zopet popolnoma brezskrbno.

Zaradi hitrega razvoja tehnologije, se je spremenoilo tudi naše ozračje. Spremenjena sestava ozračja pa spreminja vreme in s tem podnebje hitreje, kot si mi lahko predstavljamo.

Glede odnosa do narave lahko rečemo, da so med nami velike razlike. Eni se tega zelo zavedamo in ravnamo v skladu z vsem, kar priporočajo strokovnjaki za ohranitev okolja. Drugi skomignejo z rame-

ni in si mislijo, to je še daleč, mene to ne briga. Toda posledice nepravilnega ravnanja z naravo bodo lahko za človeštvo uničujoče.

Na šoli se zavedamo, da je zadnji čas za ukrepanje. Da smo učitelji in učenci tisti, ki bi o teh stvareh morali vedeti veliko in bi morali ukrepati in ozaveščati vse ljudi okoli nas.

Na šoli se trudimo, da bi učenci v prav vseh razredih razumeli osnove naravoslovja in jim skušamo s tem približati podnebne spremembe z vseh zornih kotov, saj bodo morali živeti z njimi vse življenje.

Prav zaradi tega smo letos za dan šole izbrali ekološko temo in revija

Krikec je ugledala luč sveta na pomemben dan, dan Zemlje. In tudi zato je letošnja rdeča nit malega Krikca obarvana z ekološkimi članki.

V Krikcu boste lahko prebrali, kako razmišljajo najmlajši o svojem okolju, kaj jih moti in kaj so pripravljeni narediti, da bi se stanje na Zemlji izboljšalo. Svoja razmišljanja so strnili v pesmice, članke in risbice. Vzemimo si čas in prelistajmo ter preberimo, kaj so nam povedali najmlajši.

Prijetno branje.

Suzana Geršak

KRIKEC	
Vsebina	
Za uvod	1
Krikec v šoli	3-4
Krikec doma	5
Krikec na poti	6
Krikec in poezija	7
Krikec in ekologija	8-10
Krikec in tekmovanja	11-12
Krikec in zabava	13

Uredniški odbor

Uredniški obor se je trudil z zbiranjem in vpisovanjem člankov v e-journal. Mentorici sta Simona Bizjak Mrak in Suzana Geršak.

Uredniški odbor sestavlja:
Neža Konc
Eva Kovač
Zala Kožuh
Ajda Lotrič
Mark Anže Šuštar

Naslovница:
Peter Udir
2. a

Oblikovanje: Suzana Geršak
Cena: 1 €

Tiskano: 200 izvodov

Šola v naravi

Bil je lep, ampak precej mrzel ponedeljek, 12. januarja 2009. Zbrali smo se pred šolo in čakali na avtobus. Ko je avtobus le pripeljal, so nam starši pomagali zložiti potovalke in vse drugo za smučanje v avtobus. Poslovili smo se od staršev, še sami skočili v avtobus in že smo se peljali proti Kranjski Gori.

Vozili smo se kar nekaj časa, predno smo prispeli na cilj. Iz avtobusa smo vzeli potovalke, jih zložili pred hišo, ki se je imenovala dom Vila. Seveda nismo bili sami, saj smo hišo delili še s skupino petošolcev s Kokrice. Tako, ko smo zložili svoje potovalke pred naš novi dom, smo se z avtobusom odpeljali na smučišče. Tam nam je učiteljica vsem razdelila smučarske karte. Tu so nas razvrstili v tri skupine: odlično, dobro in slabo. Končno se je začel naš smučarski teden. Po dveh urah smučanja smo imeli malico, nato pa smo še dve uri vijugali po belih strminah, predno smo zaključili smučarski dan. Smuči smo pustili v kleti in se odpeljali do našega novega doma Vila. Tam je že dišalo po dobri hrani. Ko smo si napolnili trebuhe, smo malo počivali. Oskrbnica hiše, gospa Nada, nam je pokazala, kje bomo pu-

čali pancarje. V jedilnici pa nas je že pričakal gozdar. Pripovedoval nam je o gozdu in drevesih in kot bi mignil je bila na vrsti večerja. Po večerji pa smo se v smučarski opremi in s svetilkami odpravili na nočni pohod v Krnico. Bilo je zelo lepo. Vsi utrujeni smo zlezli vsak v svojo posteljo. Učiteljica Neva je ugasnila luč in že je bil nov dan.

Vstali smo zgodaj, že ob sedmih. Po dobrem zajtrku nas je avtobus kot prvi dan odpeljal na smučišče, kjer smo vsak s svojo skupino preživel lepo smučarsko dopoldne. Po dobrem kosilu nas je že čaka nova dogodivščina. Smučarska ekipa iz Kranja se je morala pripraviti za bazen. Smučarska ekipa Kokrice pa za ogled Liznjekove domačije. Skupaj smo se odpravili peš, nekje na poti pa smo odšli Kranjčani do bazena Larix, Kokričani pa do Liznjekove domačije. V bazenu smo vsi zelo uživali, čas pa je zelo hitro minil. Dobro, da nas je čakal avtobus in nas odpeljal do doma Vila.

Kranjčani smo prišli pred skupino Kokrice, saj so šli do doma peš. Po večerji smo imeli v jedilnici kviz. Vodila ga je učiteljica Alenka. Tudi tu smo bili razdeljeni v skupine. Zelo smo se zabavali. Po kvizu

smo se utrujeni odpravili v svoje sobe in kot bi mignil zaspali.

Treći dan je snežilo, vendar smo se prav tako odpeljali na smučišče. Bilo je še bolj zanimivo. Kokričani so odšli v bazen, Kranjčani pa smo popoldne preživeli na Liznjekovi domačiji, kjer nam je gospod razlagal o domačiji in pokazal različne zanimive stvari, stare smuči ... tudi mi smo se peš odpravili do doma. Tu nas je že čakal gorski reševalec. Pripovedoval nam je o gorah in o reševanju v gorah. Po predavanju smo si ogledali še oddajo Kraljestvo planinskega orla. Tudi ta dan je hitro minil.

Četrtek smo dopoldne prav tako preživeli na smučišču, po kosilu smo se na snegu igrali in ustvarjali. Zadnji večer smo se po skupinah predstavili z različnimi točkami (plesnimi, govornimi, pevskimi ..), ki jih je komisija tudi ocenjevala. bilo je zabavno. Petek, zadnji dan, smo preživeli kot vsak dan na smučišču. Poslovili smo se od oskrbnice in se odpeljali proti domu. Starši so nas veseli pričakali. Pet dni je hitro minilo, imeli smo se zelo lepo .

Duša Hribar, 5. a

Tu nas je že čakal gorski reševalec. pripovedoval nam je o gorah in o reševanju v gorah.

Dan na taboru

Letos smo bili na zimskem taboru v Kranjski Gori. Bivali smo v domu Vila ob reki Pišnici. Vsako jutro je naša soba vstala ob 5.30, ob 7.30 pa smo odšli na zajtrk, potem pa na smuči. Bilo je super; vozili smo se po belih poljanah gor in dol. Drugi dan popoldne

smo šli peš do hotela Larix na plavanje. Hotel stoji na samem smučišču. Krasni bazeni, topla voda, plavanje in potapljanje, špricanje in čofotanje. Po nekaj prijetnih uricah smo se vrnili v dom in večerja nas je že čakala. Po večerji pa kviz in - lahko

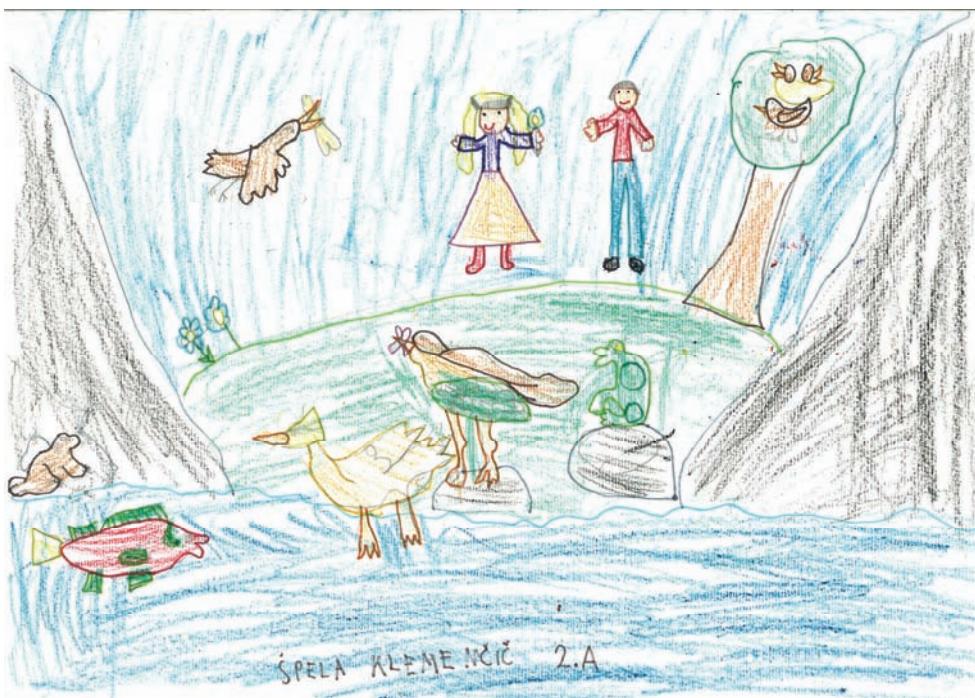
noč!
Ta dan smo res uživali in prav rad bi še kdaj ponovil ta dan.

Mark Anže Šuštar, 5. a

Pomlad

Spomladi zacvetijo rožice in sije sonce. Na drevesih rastejo listi in cvetovi. Spomladi je topleje, priletijo metuljčki in lastovke. Cvetijo trobentice, žafran, vijolice in zvončki. Otroci imamo radi pomlad, ker se igramo na soncu.

Armina Mahmutović, 2. b

Špeла Клеменчиč, 2. a

Športni dan

V četrtek smo imeli športni dan. Zbrali smo se pred šolo. Z avtobusom smo se odpeljali v Kranjsko Goro. Odpravili smo se do Krnice. Hodili smo po snegu. Videli smo zasnežene gore. Pri koči smo imeli malico. Utrjeni smo se vrnili do avtobusov.

Jošt Fabjan, 3. b

Doma najraje ...

Doma najraje sestavljam Lego kocke. Najprej naredim letalo, potem naredim helikopter. Rad berem stripe. Potem pet minut igram računalniške igrice. Nato grem ven. Vozim se s kolesom. Rad igram tudi šah. Prav tako rad gledam televizijo. Popoldne rad barvam in jem mortadelo s kruhom. Zvečer vadm angleščino, nato grem spat.

Miha Grandlič, 2. b

Najraje ustvarjam. Pripravim škarje, lepilo, barvice, kolaž in bel papir. Najprej vzamem bel papir. Potem vzamem rdeč papir. Na rdeč papir narišem srček in ga izrežem. Srček polepim na bel papir. Bel papir okrasim. Napišem, za koga je. Na drugo stran napišem, kako ga imam rada. Srček okrasim, da je lepši. Potem napišem svoje ime in risba je končana.

Nina Pečarič, 2. b

Najraje šivam prtičke. Pomaga mi mama Francika. Za šivanje prtičkov potrebujem šivanko, prejico in škarje. Šivam takrat, ko mi je dolgčas. Šivam, ko se mama zbudi. Sešila sem že en prtiček. Zelo rada šivam.

Lucija Veber, 2. b

Jan Jure Stojanovič, 1. a

Doma najraje ...

Jaz najraje računam. Delovne liste stiskam iz www.otroci.org. Račune izračunam in dam mamici, da jih pregleda. Mamica mi pove, če sem naredila prav. Potem grem delat drugi list. Izračunam drugi list. Potem ga dam mamici. Pove mi, ali je tudi ta pravilno rešen. Takoj za tem začнем delati tretjega.

ga.

Ana Tepina, 2. b

Jaz najraje berem. Berem zvečer od sedmih do osmih. Najraje berem Arturje. Berem popoldne, ko pridem iz šole, najraje pa berem v postelji. Največkrat berem zvečer. Arturja berem več kot petintrideset dni. Včasih moram eno stran prebrati mamici. Najbolje je zvečer, ko imam mir.

Miha Čelik, 2. b

Najraje imam, ko gremo na Šmarjetno goro. Tam vidimo celo mesto. Ko pada dež, najraje igram z očijem šah ali pa se igram s sestrico. Včasih igram igrice. Potem se grem učit in berem knjigo. Potem se spet igram. Najraje grem ven. Igram se na igrišču.

Kenen Tabakovič, 2. b

Potem vzamem rdeč papir. Na rdeč papir narišem srček in ga izrežem.

Doma najraje ...

Z atijem in mamico smo šli na vrt pomagat babicama. Najprej smo prekopali vrt z lopato. Nato smo z grabljami poravnali zemljo. Nato smo pognojili zemljo. Drugi dan smo posadili solato. Vsak dan smo jo zalivali in solatka je zrasla.

Leon Kurtovič, 2. b

V petek sem šla v ustvarjalnice. Tam smo delali strip. Vsi smo prebrali svoj strip. Moji prijateljici Manca in Neža sta ga zaigrali. Lahko pa smo naredili znamke ali knjige. Potem smo vsi govorili vice ali poslušali pesmice. Učiteljica je rekla, da bomo obiskali hišo eksperimentov. Potem je prišel

fotograf in nas fotografiral. Na koncu nam je učiteljica povedala, da bomo naslednjič ustvarjali prstne lutke.

Sara Feratović, 2. b

Maja Rodič Knez, 1. a

Potovanje v Portoriko in New York

San Juan

**Plaža je bila
peščena z
veliko
palmami.**

Hotel Oriental Resort

S starši sem se odpravila na prelep otok sredi Karibskega morja, ki se imenuje Portoriko. Glavno mesto otoka se imenuje San Juan, znano pa je po tem, da ga obkroža velika stara trdnjava. V bližini glavnega mesta je veliko lepih plaž, na katere smo se hodili kopat. Po šestih dneh glavnega mesta, smo se odpravili na jug, v majhno vas Buqureon. Tam smo ob morju najeli hiško, iz katere si stopil na plažo. Plaža je bila peščena z veliko palmami. Otok mi je bil zelo všeč, ker je tako zelen in je narava ohranjena. Upam, da se bom tja še kdaj vrnila.

Iz Portorika smo nadaljevali pot v Severno Ameriko, v New York. New York je zelo veliko mesto in ima veliko znamenitosti. Veliko od njih smo si tudi ogledali. Najbolj pa se mi je v spomin vtisnil Kip svobode. Na Kip svobode smo se odpravili že zelo zgodaj zjutraj. Ko smo prišli do pristanišča, smo morali najprej kupiti karte, potem pa so nas še zelo strogo pregledali. Z ladjo smo se potem peljali do otoka, kjer stoji Kip svobode. Močno je pihal veter in zelo nas je zeblo. Kip se mi je zdel ogromen. Ko sem ga videla, me je prešinila misel, da bi bila za

maškare Kip svobode. V trgovini ob kipu smo kupili baklo in krono (knjigo in obleko smo naredili doma). Podstavek Kipa svobode je naredil Eiffel, ki je naredil tudi Eifflov stolp v Parizu. Po ogledu smo se počasi odpravili nazaj. Spotoma se je ladja ustavila na otoku Ellis. Kip svobode je zelo lep, postavljen pa je v spomin ljudem, ki so prvi naselili New York.

Zarja Jenšterle, 4. b

V Egipt

1. januarja 2007 sem bil v bolnišnici s pljučnico, zato se je oči odločil, da gremo za zimske počitnice v Egipt. In res: čez dva dneva je prinesel tri karte "Adria airways: SKHairport Egypt-Sinai-Sharm el Sheik. Končno je napočil dan odhoda. Pot do letališča (takrat še) Brnik se mi je zdela zelooooooo dolga. Na mojo (ne) srečo je oči

rekel, da gremo še na kosilo. Končno v letalu! Do "tja nekam" smo se peljali štiri ure in pol. Na letališču sem takoj vključil kamero. "Bla, bla, bla, bla ... In bla," sem govoril. "... ura je osem in je 20 stopinj, letališče Sharm-el -Sheik". V hotelu Oriental Resort sem imel svojo sobo. Naslednji dan smo se

razgledali po hotelu. Imel je vsaj 20 trgovin. Odpeljali smo se v hotel. In spet sem snemal: " .... v hotelu Oriental Resort.... bla ..." Ko smo bili končno v sobi sem zaspal kot ubit. Zjutraj sem se zbudil po našem času ob petih zjutraj.

Mark Anže Šuštar, 5. a

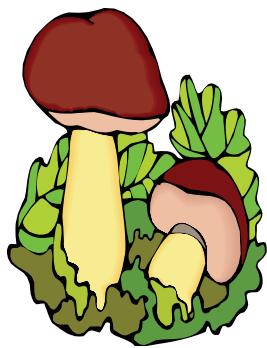
Jurček

Da sem jurček gobanček,
grd kot strela,
to mi pravi
mušnica zardela.

Jaz pa mislim,
da se preveč lišpa,
ker hoče dobiti veliko
pohištva.

Velikokrat jo vidim,
kako se na plesiču vrti,
da si tistega
tajkuna pridobi!

Neža Konc, 5. a

Mušnice

Mušnice vraže smo rdeče
in zelene,
in zastrupimo človekove
organe.

Pazi, pazi, da me ne
poješ,
drugače v bolnišnico takoj
greš.

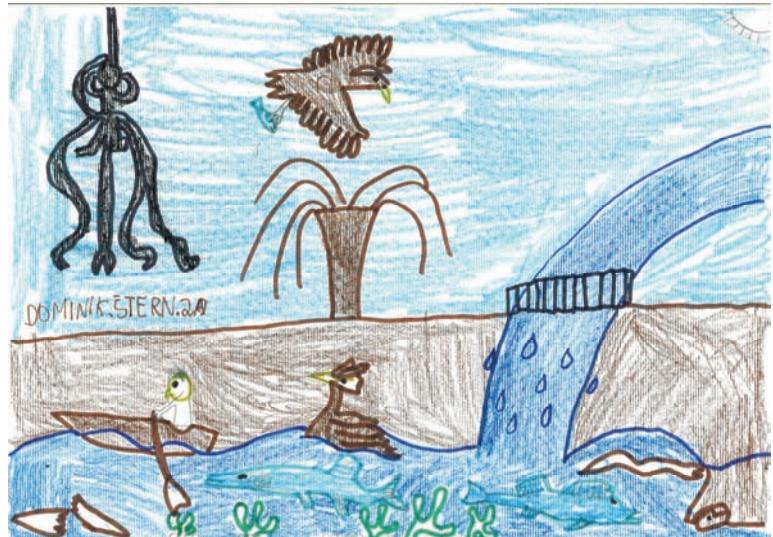
Neža Konc, 5. a

Čisto okolje

Smrdi, duši, smeti.
Ali sploh koga za okolje
skrbi?
Otroci smo mi,
ob čistem potoku
igrali bi se vsi.

Adrian Hirschmann, 3.b

Domenik Štern, 2. b

Košek

Jaz sem košek za smeti,
vame papirček že hiti.
Vesel je, da na travo ne odleti.
Zjutraj, ko se spet zbudim,
že na delo odhitim.

Ajda Možina, 3.b

Narava

Varujmo našo mi naravo,
to je nekaj čisto pravo.
Smeti mečimo na odpad,
naj vsak jo ima rad.
Varujmo zvončke, vijolice in mak,
naše sonce in naš zrak.
Varujmo naše mi okolje,
saj življenje nam bo bolje.

Zehra Mehic, 3.b

Odpadki priovedujejo

Fantek me je naložil v vrečko, kjer sem med drugim spoznala tudi plastenko ledenega čaja, ki mu je bilo ime Plastenko.

Sem pločevinka coca-cole. Pred kratkim sem prispevala v velik trgovski center. Ko sem stala na polici v trgovini in že desetič prešela do sto, je prišel fantek, me prijel in odnesel do blagajne. Tam me je prodajalka prav močno stisnila in me popeljala čez nekakšen čuden stroj. Fantek me je naložil v vrečko, kjer sem med drugim spoznala tudi plastenko ledenega čaja, ki mu je bilo ime Plastenko. Ko nas je fantek doma zložil v hladilnik, je šel pisat domačo nalogu. Čez uro ali dve nas je neka gospa zložila v veliko pleteno košaro. Položili so jo v avto in nas nekam odpeljali. Ko smo prispevali, so nas postavili na velik rdeči prt. Deček me je prijel in odnesel v gozd. Medtem je spil vso mojo vsebino, nato pa me je odvrgel kar na tla. Si predstavljate, kar na tla! Čez nekaj časa je prišla še njegova sestra in poleg mene odvrgla Plastenkota. Zgroženo sem opazovala, kaj se

dogaja. Tedaj smo zaslišali brnenje motorja. Kar odšli so, naju pa pustili tukaj! Opazila sem, kako Plastenko gleda proti cesti. Ozrla sem se in videla tri velikanske zabojnike. Plastenka sem vprašala, kaj je tista stvar in pokazala na zabojnik. Povedal mi je, da tja odlagajo smeće, ki jih ločijo, da lahko na novo zaživijo. V tistem trenutku sem si grozno zaželeta, da bi bila tam. Si predstavljate, umreš, nato pa kar ponovno zaživiš, vau! Plastenu sem predlagala, da greva tja, a je rekel, da je to nemogoče, ker nimava rok in nog. Užaljeno sem ga pogledala, a na žalost je imel prav.

Naslednji dan še vedno nihče prišel po naju. Tudi naslednji dan še ne in tudi dan za tem ne. Čakala sva dneve, tedne, meseci, pa nikogar ni bilo. Mene je že počasi najedala rja, Plastenko pa je že začel razpadati. Kar naenkrat pa sva po gozdu opazila prihajati ljudi. Oblečeni so bil i v zeleno in na

majicah jim je pisalo DRUŠTVO OKOLJEVARSTVENIKOV. Eden se nama je močno približal in naju zgrabil. Kar tresla sem se od strahu, saj nisem vedela, kam naju peljejo. Odpeljali so naju do nekega avta, poleg katerega so stali zabojniki. Seveda točno taki, v katerih greš na pot do ponovnega življenja. In ne boste verjeli, položili so naju tja noter, a žal ločeno. Malo sem bila žalostna, a hkrati tudi vesela, da sem prišla tja. V zabojnikih sem čakala nekaj dni, nato pa so prišli ljudje in nas naložili na tovornjak. Peljali so nas do velike stavbe, kjer so nas preložili v škatle in odnesli noter. V stavbi so nas spustili skozi stroj. In ko sem prišla ven, sem se počutila odlično, kot prerojena. Žal pa se nisem mogla prav dolgo veseliti, saj so me spet dali v škatlo in odpeljali nazaj v trgovino. In veste, kdo je bil zopet poleg mene na polici? Seveda, Plastenko!

Zarja Jenšterle, 4. b

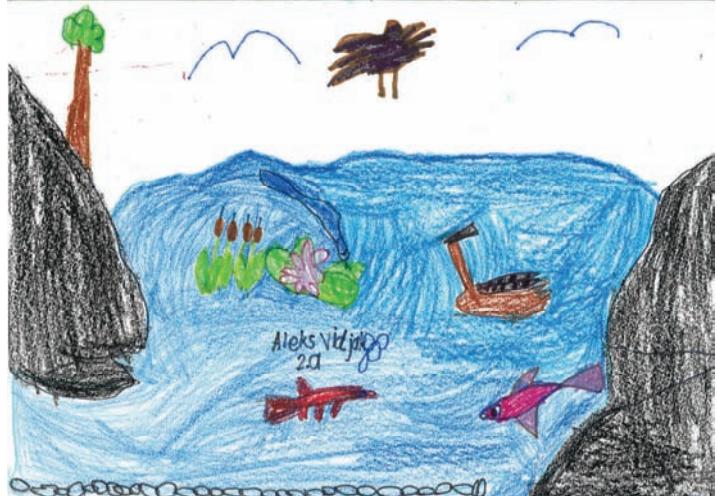

Reka

Reka je voda. Voda je življenje. Življenja brez vode ni. Tudi človeški organizem je sestavljen iz vode. Včasih so se ljudje naseljevali ob rekah. Iz njih so črpali vodo za pitje, v njih so prali perilo, lovili ribe za hrano... Danes so reke onesnažene. Življenje v njih izumira, tovarne v reke spuščajo svoje stруpe, ljudje mečejo vanje svoje odpadke in reke zato niso več čiste in lepe. Ljudje se ne zavedamo

lepote rek in koliko je čista voda pomembna za življenje. Želim si, da bi bili ljudje bolj prijazni do svojega okolja in narave.

Lida Križnar, 3. a

Aleks Vidjak, 2. a

Reka Kokra

Pozdravljeni. Ljudje me imenujejo reka Kokra. Izviram v gorah in prihajam k vam v Kranj. Na svoji poti vidim veliko lepih stvari, na žalost tudi grde. Ravno zadnjič so se ob meni sprehajale tri šolarke. Veselo so klepetale in se basale s sladkarjami.

To ne bi bilo nič narobe, če ne bi papirčki in ovitki frčali kar na tla. Na srečo jih je videl ribič in jih je opozoril, da narave ne smemo onesnaževati. Deklice je bilo kar malo sram, zato so počistile za sabo.

Tjaša Lea Zilli, 3. b

To ne bi bilo nič narobe, če ne bi papirčki in ovitki frčali kar na tla.

Igrača

Sem majhen konjiček, z dvema luknjama v trebuhu. Zdaj ležim v gozdu, pod grmom. A prej je bilo drugače. V trgovini za igrače me je kupil deček po imenu Marko. Igral se je z mano in svojim vitezom. Potem pa me je vzel v gozd in me tam pozabil. Šele doma se je spomnil, da me ni prinesel domov.

Mene pa je že pobral drug človek in mi rekel, da sem že zelo raztrgan. Mislil sem že, da me bo pobral, me odnesel domov in popravil, a me je vrgel v grmovje. Danes ležim tu, v grmovju. Name pada dež. Zelo sem žalosten.

Marko Štern, 4. a

Jaka Zmrzlkar, 2. a

Ob reki

Reka Sava izvira v Bohinju. Na začetku je majhna, nato pa se razširi. Teče blizu naše hiše. Večkrat se greva z bratom igrat k reki. Tam opazujeva račke, kako plavajo po vodi. Spomladi priletita dva laboda in ostaneta dolgo časa. Kadar veliko dežuje, reka Sava naraste in poplavi.

Aleksandra Majstorović, 3. b

Reka sem

Sem reka in tečem zelo hitro. Noben potoček me ne more ujeti. Zelo rada vidim, da v meni plavajo ribice. Ne maram pa, če kdo vame meče odpadke. Rada sem tako čista, da se otroci lahko gledajo v meni. Poleti, ko se malo segrejem, otroci zelo radi čofotajo v meni. Ob meni delajo odrasli tudi piknike.

Tina Poklukar, 3. b

Adelina Kukić, 3. a

Reka

Najraje bi živel ob potoku ali reki Bistra kot pravi raziskovalec. Ali veste, zakaj bi živel tam? Zato ker je lepa reka in lahko loviš ribe. Bistra je zelo lepa reka kot steklo ali krogla od svetilke. Ob tisti reki, ki je tako umazana, pa že ne bi živel, ker ne morem loviti rib in še smr-

delo bi mi. Ponoči pa še spati ne bi mogel od smrada. Zato bi živel ob Bistri.

Dominik Štern, 2. a

Bistra

Tukaj ne bi živel, ker bi vohal dim. Tudi zato, ker je umazana voda. Ker ne bi mogel loviti rib. Ker ne bi mogel plavati in čofotati. V Bistrici mi je najbolj všeč, ker ni umazana voda. Tudi zato, ker lahko lovim ribe. Tudi zato, ker lahko vidim globoko vodo.

Jaka Zmrzlíkar, 2. a

Kura z dnevnikom

Ko sem ravno zobala
zrna, sem na tleh zagle-
dala neko veliko knjigo.
Všeč mi je bila in sem
začela pisati dnevnik.

Ponedeljek:

Sem kokoška. Moje pravo
ime je Liljana Kiki Ritoko-
koš. Stara sem hmm Pra-
vzaprav precej mlada.
Težka sem samo 5 kg.
Imam zelo zelo lepo rde-
čerjavo perje. Ne maram
na balin ostriženih petelin-
čkov.

Ko sem si lakirala krem-
plje, sem čez vrata zasli-
šala hud prepir. Mož z
dolgo brado se je drl na
ubogega fantka zaradi
neke uboge kokoške. Me
pa res zanima, za katero
kokoško gre. Gotovo za
grdo, sitno, debelo, neum-
no kokoško Klotildo! Joj!
Ne smem se preveč raz-
burjati, saj sem slišala, da
to škoduje perju. Groza,
kakšen dan!

Sreda:

Ljubi dnevnik, gotovo pot-
rebuješ opravičilo.

Opravičilo!

V torek, 15. 6. 1993, se
nisem mogla udeležiti
pisanja dnevnika, ker sem
si lakirala kremplje.

Dobro opravičilo, kane?
Danes se mi je zgodilo
nekaj zelo strašnega. Pri-
šel je fantin, me poučeval,
kako se znesajo jajca.
Halooo! Pa naj še kdo
reče, da so ljudje pamet-
nejši od nas, kokoši. To je
pa višek!

Četrtek:

Ko je bilo jutro, je spet
prišel »čudaški učitelj« in
me poučeval. Usedel se je
na mojo super, mega,
nobel posteljo in se nape-
njal. Domov je hodil zelo
čudno. Ah, ljudje pač!

Petak:

Vsi misljijo, da sem s fanti
samo za šalo. No, imela
sem 160000 fantov. Od
tega števila sem samo
enega od fantov zares
ljubila. Oh, kakšna ljube-
zen! Preidimo na drugo
temo. Samo malo, da

pomislim. Hmm. Že vem.

Joj! Kakšen strah me je
spreletel danes. Pri tisoč
kurjih krempljih! Ravno, ko
sem hotela iti ven na zrak,
me je dedi z brado ustavil
in prikel za vrat. Uspelo mi
je uititi. Kakšen dan!

Sobota:

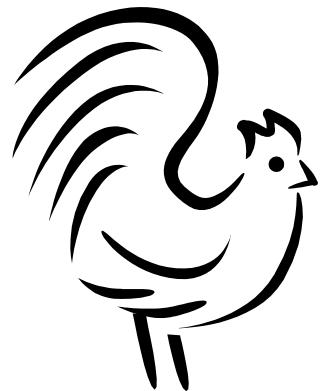
Zjutraj je spet prišel fant in
stokal: "Joj, joj, kaj bo s
tabo, Kikil!"

Čudno, zelo čudno!

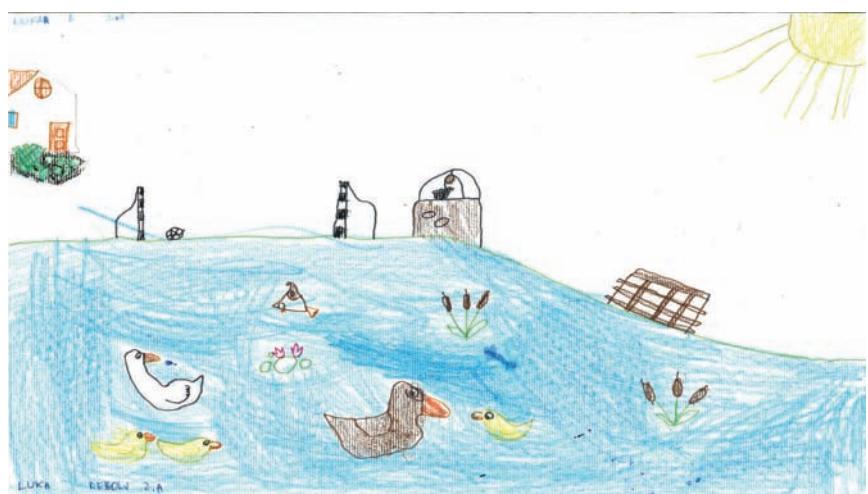
Nedelja:

Že od jutra me je zelo
zvijalo po trebuhu. Šla
sem spat. Sanjala sem,
kako sva skupaj z mojim
pokojnim fantom Velikorit-
nikom. Imela sva piščanč-
ke, hišo, celo črve na vrvi-
ci. On je delal v enkratni
službi. V McDonalds-u je
glavni. Zapakiran je v naj-
večjem paketu PIŠČAN-
ČJE MESO. Zbudila sem
se. O, kakšna mora!
Vstala sem in po sabo
zagledala jajca. Kakšen
dan!

Lučka Fabijan, 5. a

**Zgodbe so bile
napisane za
Cankarjevo
tekmovanje v
aprili 2009.**

Luka Rebolj, 2. a

Zjutraj sem čutila nenavaden občutek, ki je potem izginil — znesla sem jajce!

Moj dnevnik

"Kokodak ! Zajtrk!" sem zaklicala že navsezgodaj v ponedeljek zjutraj. Mogoče se vam še nisem predstavila, jaz nisem navadna kokoška. Ljudje so mi, kot je v navadi, dali ime. Jaz pa tako ali tako ne vem kakšnega. NO, k stvari. Nisem hotela biti kot vse kokoške. Bila sem najlepša v okolici in vsi peteli in so veskozi frfotali za mano. Nekaterih sem imela že poln kufer. Imam pa tudi en velik problem. Ne znam znesti jajc. Dedi me zadnje čase tudi tepe in jaz mislim, da je to zelo kruto. To, da ne znam znesti jajc, pa ni moj problem. No, ko sem v ponedeljek dobila zajtrk, sem takoj odkorakala do potočka, ki teče mimo hiše in se

oprala. Kmalu po tem je bilo tako lepo vreme, da so gore klicale po izletu in sonce se je smejalo na nebuh. Potem je Primož povedal, da se morava naučiti nesti jajca. Ko je rekел besedo jajce, sem res začutila nekaj toplega in okroglega tam pod trebuhom. Kmalu sem dobila novo stanovanje in že je Primož nekaj klel, češ da to ni stanovanje, ampak delavnica. Potem je prinesel kasetofon in do večera sva plesala.

Naslednji dan mi je zjutraj nastavil tenis žogico. Ker sem vedela, da misli, da je to jajce sem prikodakala do tenis igrišča in ukradla žogico, ki sem jo potem položila v gnezdo. Zjutraj je Primož

skoraj padel v nezavest, ko je videl, da imam dve tenis žogici. Potem me je uspaval in me tako prestrašil, da sem zahtevala, naj se mi opravičuje ves dan. Ponoči sem se skrivoma prikradla do dnevnika, ki ga je prinesel Primož. Iztrgala sem stran, kjer je pisalo, da je pokazal, kako se nese jajca.

Zjutraj sem čutila nena-vaden občutek, ki je potem izginil — znesla sem jajce! Primož je bil presrečen, jaz pa tudi, ker ne bom za pečenko.

Kmalu po tem sem imela še štiri jajca in v kurniku smo imeli zabavo.

Mark Anže Šuštar, 4. a

Poišči

Poišči 10 izrazov, ki so povezani s reko. Išči v vseh smereh.

S	A	V	A	I	D
B	K	J	Z	U	A
M	S	V	S	O	D
K	I	N	L	R	I
R	E	K	A	S	Z
K	P	V	P	L	A
A	A	O	J	K	R
V	P	E	T	F	K
T	Z	H	U	O	O
C	V	O	D	A	K

jan jure

Jan Jure Stojanovič, 1. a

Neja Zagmajster, 1. a